

IN DE COLRUYT

2014

In de Colruyt werkt een kassierster die de klant benadert als medisch secretaresse. Alsof ze je wil laten voelen dat ze eigenlijk meer is. Dat ze in de zorg heeft gewerkt, dat ze een diploma heeft. Ze vraagt of ik met mijn kar een stapje achteruit wil gaan en vraagt dit op een manier alsof ik op een MRI-tafel lig. Taal en toon. De verzorgde, zeg maar geaffecteerde uitspraak. Ze geeft je een gevoel waar je volstrekt niet om gevraagd hebt. Daar is een mens niet op voorbereid. Ze hoeft mij evenmin uit te leggen waarom ze de ene boodschap in de ene zak en de andere boodschap in de andere zak stapelt en waarom ze zelfs sommige boodschappen niet in de zakken stapelt, maar los in de kar legt. Ze verwoordt wat ze doet, handelt transparant en is duidelijk bewust met haar werk bezig. Ze beschikt dus over bewustzijn en zet dit in tijdens het werk. Dat laatste kan waarschijnlijk niet van alle werknemers in de Colruyt gezegd worden. Maar wat heb ik daar een boodschap aan? Ik wil vooral met mijn boodschappen snel en efficiënt geholpen worden. Namelijk scannen, betalen en weg.